

NGHI THỨC BÁO HIẾU PHỤ MẪU TRỌNG ÂN KINH

NIÊM HƯƠNG

*(Chủ lễ thắp 3 cây hương quỳ ngay thẳng,
cầm hương ngang trán, niệm thầm)*

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án lam xóa ha. *(7 lần)*

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị, tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị, ta phạ ha
(3 lần)

TỊNH TAM NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, truật đà ta phạ, đạt ma ta
phạ, bà phạ truật độ hám.** *(3 lần)*

AN THỔ ĐỊA CHƠN NGÔN

**Năng mô tam mãn đa một đà nẫm. Án độ rô
độ rô địa vĩ ta bà ha.** *(3 lần)*

(Chủ lễ niệm lớn bài cúng hương)

CÚNG HƯƠNG

**Nguyện đem lòng thành kính
Gửi theo đám mây hương
Phảng phất khắp mười phương
Cúng dường ngôi Tam Bảo
Thề trọn đời giữ Đạo
Theo tự tánh làm lành
Cùng pháp giới chúng sanh
Cầu Phật từ gia hộ
Tâm Bò-đề kiên cố
Chí tu học vững bền
Xa bề khổ nguồn mê
Chóng quay về bờ giác.**

**Nam mô Hương Cúng Dường Bồ-tát
Ma-ha-tát (3 lần)**

TÁN PHẬT

**Pháp vương vô-thượng tôn
Tam-giới vô luân thất
Thiên nhưn chi Đạo-sư
Tứ-sanh chi Từ-phụ
Ư nhứt niệm quy-y
Năng diệt tam-kỳ nghiệp
Xung dương nhược tán thán
Ức kiếp mặc năng tận.**

QUÁN TƯỢNG

**Năng lễ, sở lễ tánh không tịch
Cảm ứng đạo giao nan tư nghị
Ngã thử đạo tràng như Đế-châu
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.**

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: **Nam-mô tậ hư-không, biên pháp-giới, quá, hiện, vị-lai thập-phương chư Phật, tôn Pháp, hiền thánh Tăng, Thường-trụ Tam Bảo.** *(1 lạy)*

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: **Nam-mô Ta-bà Giáo-chủ Điều ngự Bốn sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật, Đương lai hạ sanh Di-Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ-Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp chư tôn Bồ-tát, Linh-sơn hội thượng Phật Bồ-tát.** *(1 lạy)*

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: **Nam-mô Tây phương Cực-lạc thế giới Đại từ Đại bi A-Di-Đà Phật, Đại bi Quán-Thế-Âm Bồ-tát, Đại-Thế-Chí Bồ-tát, Đại Nguyện Địa-Tạng-vương Bồ-tát, Thanh tịnh Đại hải chúng Bồ-tát.** *(1 lạy)*

TÁN HƯƠNG

Kim lư vừa bén chiêm đàn
Khắp xông pháp-giới đạo tràng mười phương
Hiện thành mây báu kết tường
Chư Phật rõ biết ngọn hương chí thiên
Pháp thân toàn thể hiện tiền
Chứng minh hương nguyện phước liền ban cho
Nam-mô Hương Vân Cái Bồ-tát
Ma-ha tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI-BI

Nam-mô Đại Bi Hội Thượng Phật
Bồ-tát (3 lần)

**Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi
tâm đà-la-ni. Nam mô hắc ra đất na, đa
ra dạ da. Nam-mô a rị da, bà lô yết đế,
thước bát ra da, Bồ-đề tát đỏa bà da,**

ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da.
Án, tát bàn ra phạt duệ số đát na đát tủa.
Nam mô tát kiết lật đỏa y mông a rị da,
bà lô kiết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị ma ha bàn
đà sa mê, tát bà a tha đậu du bằng, a thê
dụng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma
phạt đạt đậu, đát diệt tha: Án a bà lô hê,
lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha bồ đề
tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê
ma hê, rị đà dụng, câu lô câu lô kiết
mông, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha
phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất
Phật ra da, dá ra dá ra. Mạ mạ phạt ma
ra, mục đế lệ, y hê y hê, thất na thất na a
ra sâm Phật ra xá lợi, phạt sa phạt sâm,
Phật ra xá da, hô lô hô lô ma ra, hô lô hô
lô hê rị, ta ra ta ra, tát rị tát rị, tô rô tô
rô, bồ đề dạ bồ đề dạ, bồ đà dạ, bồ đà dạ,
di đế rị dạ, na ra cần trì địa rị sắc ni na,

**ba dạ ma na ta bà ha. Tất đà dạ ta bà ha.
Ma ha tất đà dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ
thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì ta
bà ha. Ma ra na ra ta bà ha. Tất ra tăng
a mục kê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a
tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà
dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta
bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà
ha. Ma bà lệ thắng yết ra dạ, ta bà ha.**

**Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da.
Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bàng
ra dạ, ta bà ha.**

**Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ,
ta bà ha. (3 lần)**

Nam mô Thập Phương Thường Trụ

Tam Bảo. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

**Phật-pháp cao siêu rất nhiệm mầu
Trăm ngàn muôn kiếp khó tìm cầu
Con nay nghe thấy chuyên trì tụng
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu.
Nam-mô Bổn-Sur Thích-Ca Mâu-Ni**

Phật (3 lần)

Nam-mô Đại Hiếu Mục-Kiền-Liên

Bồ-tát. (3 lần)

**PHẬT NÓI BÁO HIẾU PHỤ MẪU
TRỌNG ÂN KINH**

Một thuở nọ, Thế Tôn an trụ
Xá Vệ thành Kỳ Thụ viên trung
Chư Tăng câu hội rất đông
Tính ra đến số hai muôn tám ngàn
Lại cũng có các hàng Bồ-tát
Hội tại đây đủ mặt thường thường
Bấy giờ, Phật lại lên đường
Cùng hàng đại chúng Nam-phương
tiến hành.

Đáo bán lộ, rành rành mắt thấy
Núi xương khô bỏ đầy lâu đời
Thế Tôn bèn vội đến nơi
Lạy liền ba lạy rồi rơi giọt hồng.
Đức A-Nan tủi lòng ái ngại

**Chẳng hiểu sao Phật lay động xương?
Vội vàng xin Phật dạy tường
Thầy là Từ Phụ ba phương, bốn loài
Ai ai cũng kính Thầy dường ấy
Cớ sao Thầy lại lay xương khô?
Phật rằng: Trong các môn đồ,
Người là đệ tử đứng đầu dày công
Bởi chưa biết đục trong cho rõ
Nên vì người, ta tỏ đuôi đầu:
Động xương dồn dập bấy lâu
Cho nên trong đó biết bao cốt hài
Chắc cũng có ông bà cha mẹ
Hoặc thân ta hoặc kẻ ta sanh
Luân hồi sanh tử, tử sanh
Lục thân đời trước thi hài còn đây
Ta lễ bái kính người tiền bối
Và ngậm ngùi vì nhớ kiếp xưa
Động xương hỗn tạp chẳng vừa
Không phân trai gái bỏ bừa khó coi
Người chịu khó xét soi cho kỹ**

**Phân làm hai, bên nữ bên nam
Để cho phân biệt cốt phàm
Không còn lộn lạo nữ nam chất chồng.
Đức A-Nan trong lòng tha thiết
Biết làm sao phân biệt khỏi sai
Ngài bèn xin Phật chỉ bày
Vì khó chọn lựa gái trai lúc này
Còn sanh tiền dễ bề sắp đặt
Cách đứng đi ăn mặc phân minh
Chớ khi rã xác tiêu hình
Xương ai như nấy khó nhìn khó phân.
Phật mới bảo: A-Nan nên biết
Xương nữ nam phân biệt rõ ràng
Đàn ông xương trắng nặng hoằng
Đàn bà xương nhẹ đen thâm dễ nhìn.
Người có biết có chi đen nhẹ?
Bởi đàn bà sanh đẻ mà ra
Sanh con ba đầu huyết ra
Tám học, bốn đầu sữa hòa nuôi con
Vì có ấy hao mòn thân thể**

**Xương đàn bà đen nhẹ hơn trai.
A-Nan nghe vậy bi ai
Xót thương cha mẹ công dày dưỡng sanh.
Bèn cầu Phật thi ân dạy bảo
Phương pháp nào báo hiếu song thân?
Thế Tôn mới bảo lời rằng:
Vì người, ta sẽ phân trần, khá nghe!
Thân đàn bà nhiều bề cực nhọc
Sanh đặng con thập nguyệt cru mang
Tháng đầu, thai đậu tợ sương
Mai chiều gìn giữ sợ tan bất thường.
Tháng thứ nhì dường như sữa đặc
Tháng thứ ba như cục huyết ngưng
Bốn tháng đã tượng ra hình
Năm tháng ngũ thể hiện sinh rõ ràng.
Tháng thứ sáu lục căn đều đủ
Bảy tháng thì đủ bộ cốt xương
Lại thêm đủ lỗ chân lông
Cộng chung đến số tám muôn bốn ngàn.
Tháng thứ tám hoàn toàn tạng phủ**

Chín tháng thì đầy đủ vóc hình
Mười tháng thì đến kỳ sinh
Nếu con hiếu thuận xuôi mình ra luôn.
Bằng ngỗ nghịch làm buồn thân mẫu
Nó vấy vũng, đập quấu lung tung
Làm cho cha mẹ hãi hùng
Sự đau, sự khổ, khôn cùng tỏ phân
Khi sản xuất muôn phần an lạc
Cũng ví như được bạc, được vàng.
Thế Tôn lại bảo A-Nan:
Ởn cha nghĩa mẹ mười phần phải tin.
Điều thứ nhất: giữ gìn thai giáo
Mười tháng trường châu đảo mọi bề.
Thứ hai: sanh để góm ghê
Chịu đau chịu khổ mỗi mê trăm phần.
Điều thứ ba: thâm ân nuôi dưỡng
Cực đến đâu bền vững chẳng lay.
Thứ tư: ăn đắng nuốt cay
Để dành bù ngọt đủ đầy cho con.
Điều thứ năm: lại còn khi ngủ

Uớt mẹ nằm, khô ráo phần con.

***Thứ sáu:* sù nước nhai cơm**

Miễn con no ấm chẳng nhòm chẳng ghé.

***Điều thứ bảy:* không chê ô ướ**

Giặt đồ dơ của trẻ không phiền.

***Thứ tám:* chẳng nỡ chia riêng**

Nếu con đi vắng cha phiền, mẹ lo.

***Điều thứ chín:* miễn con sung sướng**

Dầu phải mang nghiệp chướng cũng cam

Tính sao có lợi thì làm

Chẳng màng tội lỗi, bị giam, bị cầm.

***Điều thứ mười:* chẳng ham trau chuốt**

Dành cho con các cuộc thanh nhàn

Thương con như ngọc như vàng

Ơn cha nghĩa mẹ sánh bằng Thái Sơn.

Phật lại bảo: A-Nan nên biết,

Trong chúng-sanh tuy thiệt phẩm người

Mười phần mê muội cả mười

Không tường ơn trọng đức dày song-thân.

Chẳng kính mến quên ơn trái đức

**Không xót thương dưỡng dục cù lao
Ấy là bất hiếu mặc giao
Vì những người ấy đời nào nên thân.
Mẹ sanh con cưu mang mười tháng
Cực khổ dường gánh nặng trên vai
Uống ăn chẳng đặng vì thai
Cho nên thân thể hình hài kém suy.
Khi sanh sản hiểm nguy chi xiết
Sanh đặng rồi tinh huyết dầm dề
Ví như thọc huyết trâu dê
Nhất sanh thập tử nhiều bề gian nan.
Con còn nhỏ phải lo săn sóc
Ăn đắng cay, bùi ngọt phần con
Phải tắm phải giặt rửa trôn
Biết rằng dơ dáy, mẹ không ngại gì.
Nằm phía ướn, con nằm phía ráo
Sợ cho con ướn áo, ướn chăn
Hoặc khi ghẻ chóc khắp thân
Ất con phải chịu trăm phần thảm thương.
Trọn ba năm bú nường sữa mẹ**

Thân gầy mòn nào nệ với con
Khi con vừa được lớn khôn
Cha mẹ dạy bảo cho con vỡ lòng.
Cho đi học mở thông trí huệ
Dựng vợ chồng có thể làm ăn
Ước mong con được nên thân
Dầu cho cha mẹ cơ bản quản chi.
Con đau ốm tức thì lo chạy
Dầu tốn hao đến mấy cũng đành
Khi con căn bệnh đặng lành
Thì cha mẹ mới an thần định tâm.
Công dưỡng dục sánh bằng non biển
Cớ sao con chẳng biết ơn này
Hoặc khi làm lỗi bị rầy
Chẳng tuân thì chớ, lại bày ngỗ ngang.
Hỗn cha mẹ, phùng mang trợn mắt
Khinh trưởng huynh, nộ nạt thê nhi
Bà con chẳng kể ra chi
Không tuân sự phụ, lễ nghi chẳng tường.
Lời dạy bảo song-đường không kể

Tiếng khuyên răn anh chị chẳng màng
Trái ngang chống báng mọi đàng
Ra vào lui tới mắng càn người trên.
Vì lỗ mãng tánh quen làm bướng
Chẳng kể lời trưởng thượng dạy răn
Lớn lên theo thói hung hăng
Đã không nhẫn nhịn, lại càng hành hung.
Bỏ bạn lành, theo cùng chúng dữ
Nết tập quen, làm sự trái ngang
Nghe lời dụ dỗ quân hoang
Bỏ cha bỏ mẹ trốn sang quê người.
Trước còn tập theo thời theo thế
Thân lập thân, tìm kế sanh nhai
Hoặc đi buôn bán kiếm lời
Hoặc vào quân lính với đời lập công.
Vì ràng buộc đồng công mỗi nợ
Hoặc trở găn vì vợ, vì con
Quên cha, quên mẹ tình thâm
Quên xứ, quên sở, lâu năm không về.
Ấy là nói những người có chí

Chớ phần nhiều du hý mà thôi
Sau khi phá hết của rồi
Phải tìm phương kế kiếm đôi đồng xài.
Theo trộm cướp, hoặc là bài bạc
Phạm tội hình, tù rạc phải vương
Hoặc khi mang bệnh giữa đường
Không người nuôi dưỡng, bỏ thân ngoài
đồng.

Hay tin dữ bà con cô bác
Cùng mẹ cha xao xác buồn rầu
Thương con than khóc âu sầu
Có khi mang bệnh đui mù vẩn vương.
Hoặc bệnh nặng vì thương quá lẽ
Phải bỏ mình làm quỷ giữ hồn
Hoặc nghe con chẳng lo lường
Trà đình tử điểm phố phường ngao du.
Cứ mãi miết với đồng bất chính
Chẳng mấy khi thần tỉnh mộ khan
Làm cho cha mẹ than van
Sanh con bất hiếu phải mang tiếng đời.

Hoặc cha mẹ đến hồi già yếu
Không ai nuôi thốn thiếu mọi điều
Óm đau đói rách kêu rêu
Con không cấp dưỡng, bỏ liều chẳng
thương.

Phận con gái còn nương cha mẹ
Thì có lòng hiếu để thuận hòa
Cần lao phục dịch trong nhà
Để sai, để khiến hơn là nam nhi.
Song đến lúc, từng phu xuất giá
Lo bên chồng chẳng sá bên mình
Trước còn lai vãng viếng thăm
Lần lần ngội lạnh biệt tấm biệt nhà.
Quên dưỡng dục song thân ân trọng
Không nhớ công mang nặng để đau
Chẳng lo báo bổ cù lao
Làm cho cha mẹ buồn rầu thảm thay!
Nếu cha mẹ la rầy quở mắng
Trở sanh lòng hờn giận chẳng kiêng
Chớ chi chồng đánh liên miên

**Thì cam lòng chịu chẳng phiền chẳng
than.**

**Tội bất hiếu lưỡng ban nam nữ
Nói không cùng, nghiệp dữ phải mang
Nghe Phật chỉ rõ mọi đàng
Trong hàng đại chúng lòng càng thấm
thay.**

**Gieo xuống đất, lấy cây lấy củ
Đập vào mình, vào mũi, vào hông
Làm cho các lỗ chân lông
Thả đều rướm máu ướt đầm cả thân.
Đến hôn mê tâm thần bất định
Một giây lâu mới tỉnh than rằng:
Bọn ta quả thật tội nhân
Xưa nay chẳng rõ, không hơn người mù
Nay tỏ ngộ biết bao lầm lạc
Ruột gan dường như nát như tan
Tội tình khó nổi than van
Làm sao trả đặng muôn ngàn ân sâu.
Trước Phật tiên, ai cầu trần tở**

**Xin Thế Tôn mẫn cố bi lân
Làm sao báo đáp thù ân
Tỏ lòng hiếu thuận song-thân của mình?
Phật bèn dụng phạm thỉnh sáu món
Phân tỏ cùng đại chúng lắng nghe:
Ân cha, nghĩa mẹ nặng nề
Không phương báo đáp cho vừa sức đâu.
Ví có người ân sâu dốc trả
Công mẹ cha tất cả hai vai
Giáp vòng hòn núi Tu Di
Đến trăm ngàn kiếp ân kia chưa vừa.
Ví có người gặp cơn đói rét
Nuôi song thân dâng hết thân này
Xương nghiền thịt nát phân thân
Trải trăm ngàn kiếp ân đây chưa đồng.
Ví có người vì công sanh dưỡng
Tự tay mình khoét thủng song ngươi
Chịu thân mù tối như vầy
Đến trăm ngàn kiếp ơn này thấm đâu.
Ví có người cầm dao thật bén**

Mồ bụng ra rút hết tâm can
Huyết ra khắp đất chẳng than
Đến trăm ngàn kiếp thâm ân đâu bằng.
Ví có người dùng ngàn mũi nhọn
Đâm vào mình bất luận chỗ nào
Tuy là sự khó biết bao
Trải trăm ngàn kiếp không sao đáp đền.
Ví có người vì công dưỡng dục
Tự treo mình, cúng Phật thế đèn
Cứ treo như vậy trọn năm
Trải trăm ngàn kiếp ân thâm chưa đền.
Ví có người xương nghiền ra mỡ
Hoặc dùng dao chặt bửa thân mình
Xương tan, thịt nát chẳng phiền
Đến trăm ngàn kiếp ơn trên chưa đồng.
Ví có người vì công dưỡng dục
Nuốt sắt nóng thẩu ruột thẩu gan
Làm cho thân thể tiêu tan
Đến trăm ngàn kiếp thâm ân chưa đền.
Nghe Phật nói thấy đều kinh khủng

**Giọt lệ tràn khó nổi cầm ngăn
Đồng thanh bạch Phật lời rằng:
Làm sao trả đặng ân thâm song-đường?
Phật mới bảo các hàng Phật tử:
Phải lắng nghe ta chỉ sau này
Các người muốn đáp ơn dày
Phải nên biên chép Kinh đây lưu truyền.
Vì cha mẹ trì chuyên phúng tụng
Cùng ăn năn những tội lỗi xưa
Cúng dường Tam Bảo sớm trưa
Cùng là tu phước, chẳng chừa món chi.
Rằm tháng Bảy đến kỳ Tự-tứ
Thập phương Tăng đều dự lễ này
Sắm sanh lễ vật đủ đầy
Chờ giờ câu hội đặt bày cúng dâng.
Đặng cầu nguyện song-đường trường thọ
Hoặc sanh về Tịnh Độ an nhàn
Ấy là báo đáp thù ân
Sanh thành dưỡng dục song-thân của
mình.**

Mình còn phải cần chuyên trì giới
Pháp Tam-Quy, ngũ giới giữ gìn
Những lời ta dạy đình ninh
Khá nên y thủ phụng hành đừng sai.
Được như vậy mới là khỏi tội
Bằng chẳng thì ngục tội phải sa
Trong năm đại tội kể ra
Bất hiếu thứ nhất, thật là trọng thay.
Sau khi chết, bị đày vào ngục
Ngũ Vô gián cũng gọi A-tỳ
Ngục này trong núi Thiết Vi
Vách phen bằng sắt vây quanh bốn bề.
Trong ngục này hằng ngày lửa cháy
Đốt tội nhân hết thảy thành than
Có lò nấu sắt cho tan
Rót vào trong miệng tội nhân hành hình.
Một vá đủ cho người thọ khổ
Lột thịt da đau thấu tâm can
Lại có chó sắt rấn gan
Phun ra khói lửa đốt đoàn tội nhân.

Ở trong ngục có giường bằng sắt
Bắt tội nhân nằm khắp đó xong
Rồi cho một ngọn lửa hồng
Nướng quay chúng nó da phồng thịt thau.
Móc bằng sắt thương đao gươm giáo
Trên không trung đổ tháo như mưa
Gặp ai chém nấy chẳng chừa
Làm cho thân thể nát như như tương.
Những hình phạt vô phương kể hết
Mỗi ngục đều có cách trị riêng
Như là xe sắt phân thân
Chim ưng mổ bụng, trâu cày lưỡi le.
Chớ chi đặng chết liền rất đỡ
Vì nghiệp duyên không nở hành thân
Ngày đêm chết sống muôn lần
Đến trăm ngàn kiếp không ngừng một
giây

Sự hành phạt tại A-tỳ ngục
Rất nặng nề ngộ nghịch song thân
Chúng người đều phải ân cần

Thừa hành các việc phân trần khoản trên
Nhứt là phải Kinh này in chép
Truyền bá ra cho khắp Đông Tây
Nhu ai chép một quyển này
Ví bằng đặng thấy một vì Thế Tôn
Nếu in được ngàn muôn quyển ấy
Thì cũng bằng thấy Phật vạn thiên
Do theo nguyện lực tùy duyên
Chư Phật ủng hộ y như sở nguyện.
Cha mẹ đặng xa miền khóc lãnh
Lại hóa sanh về cõi thiên cung
Khi lời Phật giảng vừa xong
Khắp trong tứ chúng một lòng kính vâng
Lại phát nguyện thà thân này nát
Ra bụi tro muôn kiếp chẳng nài
Dầu cho kéo lưởi trâu cày
Đến trăm ngàn kiếp lời Thầy không quên.
Ví như bị bá thiên đao kiếm
Khắp thân này đâm chém phân thân
Hoặc như lưởi trói thân này

Trái trăm ngàn kiếp lời thầy chẳng sai.

Dẫu thân này bị cưa bị chặt

Phân chia ra muôn đoạn rã rời

Đến trăm ngàn kiếp như vậy

Chúng con cũng chẳng trái lời thầy

khuyên

Đức A-Nan kiên thiền đảnh lễ

Cầu Thế Tôn đặt đễ hiệu Kinh

Ngày sau truyền bá chúng-sanh

Để bề phúng tụng trì chuyên tu hành

Phật mới bảo: A-Nan nên biết

Quyển Kinh này quả thiệt cao xa

Đặt tên "Báo Hiếu Mẹ Cha"

Cùng là "Ân Trọng" thật là chơn kinh.

Các người phải giữ gìn châu báu

Đặng đời sau, y giáo phụng hành.

Sau khi Phật dạy đành rành

Bốn hàng Phật tử rất mừng rất vui

Thấy một lòng vâng theo lời Phật

Và kính thành tin chắc vẹn truyền

**Đồng nhau tợ lại Phật tiền
Nhất tâm đảnh lễ, rồi liền lui ra.**

Nam-mô Đại-Hiếu Mục-Kiền-Liên

Bồ-tát. (3 lần)

KINH MA HA BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA

Khi Ngài Quán Tự Tại Bồ-tát thực hành sâu xa pháp Bát Nhã Ba La Mật Đa, Ngài soi thấy năm uẩn đều không, qua hết thấy khổ ách.

Này ông Xá Lợi Phất, sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc, sắc tức là không, không tức là sắc. Thọ, Tưởng, Hành, Thức cũng đều như thế.

Này ông Xá Lợi Phất, ‘tướng không của mọi pháp’ không sanh, không diệt, không dơ, không sạch, không thêm, không bớt, nên trong ‘chân không’, không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức, không có mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý, không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, không có nhãn giới, cho đến không có ý thức giới, không có vô minh, cũng không có cái hết vô minh, cho đến không

có già chết, cũng không có cái hết già chết, không có khổ, tập, diệt, đạo, không có trí huệ, cũng không có chứng đắc.

Vì không có chỗ chứng đắc, nên Bồ Tát y theo Bát Nhã Ba La Mật Đa, tâm không ngăn ngại. Vì không ngăn ngại, nên không sợ hãi, xa hăn điên đảo, mộng tưởng, đạt tới cứu cánh Niết Bàn.

Chư Phật trong ba đời cũng y theo Bát Nhã Ba La Mật Đa, được đạo quả vô thượng chánh đẳng chánh giác. Nên biết Bát Nhã Ba La Mật Đa là Đại Thần Chú, là Đại Minh Chú, là Vô Thượng Chú, là Vô Đẳng Đẳng Chú, trừ được hết thủy khổ, chân thật không hư. Vì vậy, liền nói Chú Bát Nhã Ba La Mật Đa:

Yết-đế, Yết-đế, Ba La Yết-đế, Ba La Tăng Yết-đế, Bồ-Đề Tát Bà-ha. (3 lần)

VÃNG SANH QUYẾT ĐỊNH
CHƠN NGÔN

**Nam-mô A di đà bà dạ, đà tha dà đà dạ,
đà địa dạ tha.**

A di rị đô bà tỳ

A di rị đà tất đām bà tỳ

A di rị đà tì ca lan đế

A di rị đà tì ca lan đà

Dà di nị dà dà na

Chỉ đà ca lệ ta bà ha. (3 lần)

TÁN LỄ A-DI-ĐÀ PHẬT

**Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin đức Từ-bi nhiếp thọ.**

**Nam-mô Tây-phương Cực-Lạc Thế-giới
Đại-từ Đại-bi A-Di-Đà Phật.**

Nam-mô A-Di-Đà Phật *(108 lần)*

Nam-mô Đại-Bi Quán-Thế-Âm Bồ-tát
(3 lần)

Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-tát *(3 lần)*

Nam-mô Địa-Tạng-Vương Bồ-tát. *(3 lần)*

**Nam-mô Đại-Hiểu Mục-Kiền-Liên
Bồ-tát.** *(3 lần)*

**Nam-mô Thanh-Tịnh Đại-Hải-Chúng
Bồ-tát.** *(3 lần)*

HỒI HƯƠNG

**Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hương
Phổ nguyện pháp giới chư chúng-sanh
Tốc vãng Vô Lượng Quang Phật-sát.**

**Nguyện tiêu tam chướng trừ phiền não.
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chướng tất tiêu trừ.
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.**

**Nguyện sanh Tây-phương Tịnh-độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ Vô-sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.**

**Nguyện dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dữ chúng-sanh
Giai cộng thành Phật đạo.**

TAM TỰ QUY-Y

Tự quy y Phật

Đương nguyện chúng-sanh

Thể giải đại đạo,

Phát vô thượng tâm. (1 lay)

Tự quy y Pháp

Đương nguyện chúng-sanh,

Thâm nhập Kinh tạng

Trí huệ như hải. (1 lay)

Tự quy y Tăng

Đương nguyện chúng-sanh

Thông lý đại chúng,

Nhứt thiết vô ngại. (1 lay)

Nguyện đem công đức này

Hướng về khắp tất cả

Đệ tử và chúng-sanh

Đều trọn thành Phật đạo.